Nr. 12. SOSNOWIEC, dnia 24 marca 1935 roku. Rok II.

DODATEK PARAFJALNY

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"

Parafja Wniebowzięcia Najświętszej Marji Panny.

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

Apostołem bądź, nietylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafjalnym Wnieb. Najśw. Marji Panny.

Niedziela III Wielkiego Postu dnia 24 marca.

g. 6. Prymarja z nauką—ks. kan. Jankowski.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. Mgr. Brodziński.

g. 9,30. Msza św. dla szkół — ks. Jung, nauka — ks. prof. Giebartowski.

g. 11. Suma — ks. prof. Giebartowski, kazanie — ks. Mgr. Brodziński.

g. 12,30. Msza św. z nauką — ks. Jung.

g. 9. Msza św. z nauką w kaplicy Huta Milowice — ks. Łopaciński.

g. 15. Gorzkie Żale — ks. Jung, nauka pasyjna — ks. Łopaciński.

g. 16. Procesja Jubileuszowa — ks. Łopaciński.

Od g. 18 d. 23.III do g. 18 d. 30.III dyżury pełni ks. Mg. Brodziński.

Kalendarzyk Zebrań.

(Dom Katolicki).

Niedziela 24 marca br. g. 10 rano. Plenarne Sodalicji Marjańskiej Panien; g. 12,15. Trzeci Zakon św. Dominika; g. 14,30. Arcybractwo Straży Honorowej i Bractwo Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz Rady Bractwa Z. R.

Poniedziałek 25 marca br. g. 18. K. S. M. Z. Zbiórka zastępu I drch. Lewińskiej. g. 18,30 Zbiórka zastępu II drch. Mieszalskiej.

Sroda 27 marca br. g. 17. Kurs robót w K. S. Kobiet; g. 18. Bibljoteka Parafjalna; g. 18. Kurs robót w K. S. M. Żeńskiej.

Czwartek 28 marca br. g. 19,15. Kurs wykształcenia religijnego; g. 20,15. Wykład w K.S. Mężów.

Piątek 29 marca br. g. 18. Zbiórka zastępu II. drch. Jastrzębskiej.

Sobota 30 marca br. g. 16. Koło ministrantów.

Niedziela 31 marca br. Z powodu rekolekcyj w parafji zebrania się nie odbędą.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafjanie.

Niedziela III W. Postu

dnia 24-go marca.

W ewangelji na niedzielę dzisiejszą czytamy takie słowa:

„Niektórzy z nich rzekli: Mocą Belzebuba, księcia czartowskiego, wypędza szatanów". Oszczerstwo dosięga nawet Syna Bożego. Wymyślna złość ludzka, nie mogąc przeczyć cudom, widzi w nich objaw sił piekielnych: „Przez Belzebuba wypędza szatanów".

Później, przed Piłatem, nowe spadają na Jezusa oszczerstwa: że burzy lud, odciąga go od płacenia podatków, że się sam czyni królem.

Ponieważ Kościół św. jest dalszem, mistycznem życiem Chrystusa na ziemi, więc też towarzyszą mu przez wieki coraz to nowe oszczerstwa.

Już pierwszych chrześcijan oczerniano, że zabijają i zjadają dzieci.

Neron wydaje chrześcijan na łup krwawego prześladowania, rzucając na nich kłamliwe oskarżenie, że podpalili Rzym.

Wielkich świętych nieraz czepiało się oszczerstwo ludzkie.

Sw. Atanazy stał pod niecnym zarzutem zniewolenia niewiasty, aż się wykazało, że kobieta ta była namówiona do fałszywego oskarżenia.

Sw. Wincentego á Paulo oczerniono, że ukradł większą sumę pieniędzy. Sześć lat cierpiał wskutek tego oszczerstwa, dopóki właściwy winowajca nie przyznał się do czynu.

A dziś, czyż nie jest podobnie? Jakżesz pochopnie rzuca się oszczerstwa na Kościół, na kapłanów!..

Nie brak u nas ludzi, którzy wszystko, co złego w Polsce, przypisują kapłanom. Utrata oszczędności, zubożenie społeczeństwa, bezrobocie, ba, nawet krwawe zamachy, wyssane z palca, wszystko to z winy kapłanów!...

Są tacy, którzy oszczerstwa takie z szatańską złością wymyślają: hołdując zasadzie: oczerniaj śmiało, zawsze coś z tego pozostanie!

Są inni, którzy łatwowiernie idą na lep tych niecnych wymysłów i je rozpowszechniają. Ile złego już wynikło dla świętej sprawy zbawienia dusz z tych oszczerstw. Nie łącz się z tymi, których Pismo św. nazywa „synami djabła".

Powiada św. Bernard, że kto oczernia, ma djabła na języku, kto zaś oszczerstwa słucha, ma djabła w uszach.

Pamiętaj o upomnieniu św. Jana Kantego: „Strzeż się zniesławiać, bo trudno odwołać".

Proboszcz.

Chrześcijańskie miłosierdzie.

Dalszy ciąg.

A uczniowie, wychowani w szkole Zbawiciela? Wszyscy zgodnie zalecają miłosierdzie. „A nadewszystko miejcie ustawiczną miłość jedni ku drugim: bo miłość zakrywa wielkość grzechów"... „Każdy jako wziął łaskę, usługując ją jeden drugiemu, jako dobrzy szafarze rozlicznej łaski Bożej". 1. Piotr 4, 8, 10 — mówi św. Piotr. To znów św. Paweł: „Miłość braterstwa niechaj trwa w was, a nie zapominajcie gościnności, przez nią bowiem niektórzy nie wiedząc o tem, aniołów u siebie przyjęli. Pamiętajcie na więźniów, jakoby wespół więźniowie: i na utrapionych, jakoby sami będąc w ciele... A dobroczynności i udzielania wspólnego nie przepominajcie. Albowiem takowemi ofiarami zasługujemy się Bogu". Zyd. 13, 1, 3, 16 A Apostoł miłości św. Jan? „Ktoby miał majętność tego świata, a wiedziałby, że brat jego ma potrzebę, a zawarłby wnętrzności swe przed nim, jakoż w nim przebywa miłość Boża? Synaczkowie moi, nie miłujmy słowem, ani językiem, ale uczynkiem i prawdą. A to mamy rozkazanie od Boga, aby, który miłuje Boga, miłował i brata swego". 1. Jan 4, 27, 21. „Sąd bez miłosierdzia temu, który miłosierdzia nie czynił... A jeśliby brat i siostra byli nadzy i potrzebowaliby powszedniej żywności.. a nie daliście im, czego potrzeba ciału, cóż pomoże?" Jakób. 1, 27, 25; 14—16. Tak mówi Apostoł Jakób św.

Tak uczyli, a ich czyny?

Oto liczba wiernych coraz bardziej wzrasta; Apostołowie głoszą słowo Boże już nietylko Żydom, ale i poganom, nie mogą otoczyć należną opieką ubogich i chorych.

Po naradzie wspólnej „wybrali siedmiu mężów dobre świadectwo mających, pełnych Ducha św. i mądrości". Dziej. b. 3, których przełożyli nad sprawą opieki koło ubogich.

W liczbie tych był św. Szczepan „pełen łaski i mocy, że czynił cuda i znaki wielkie między ludem". Dziej. b. 8, o którego pogrzebie pisze św. Łukasz: „I pogrzebali Szczepana ludzie bogobojni i uczynili nad nim wielkie płakanie". Dziej. 8. 2. Widać dobrze wypełnił swój urząd jałmużnika. Drugim był djakon św. Filip; o tym czytamy: „rzesze słuchały jednomyślnie, widząc znaki, które czynił. Wielu też powietrzem ruszonych i chromych było uzdrowionych". Dziej. 8, b. 8. Apostołowie wzywają do składania ofiar na rzecz ubogich, sami te ofiary rozdają, lub innym do rozdania przykazują. Miłosierdzie staje się ulubioną cnotą chrześcijan w przeciwieństwie do pogan, którzy się ubogimi nie interesowali, nimi pogardzali, nic dla ulżenia doli ich nie czynili. My podziwiamy kulturę Aten, Rzymu itp., czyż były tam szpitale, przytułki ochronki? A przecież Rzym był tak bogaty; przy bogactwach i przepychu miał takie masy głodnych i obdartych. Tak — tym dawano chleb i igrzyska — zabawiano ich, żeby ich pozyskać, dawano, bo się ich bano, robiono to z konieczności — o cnocie miłosierdzia nie było mowy.

I oto chrześcijaństwo w takie społeczeństwo wprowadza dobroczynność. Przykładem gmina w Jerozolimie:

„U mnóstwa wiernych było serce jedno i dusza jedna; ani żaden z nich to co miał, swem nazywał: ale było im wszystko wspólne, i żadnego między nimi nie było niedostatecznego. Gdyż którzykolwiek mieli role, albo domy, sprzedawszy przynosili zapłatę za ono, co sprzedali i kładli przed nogi Apostolskie. I rozdawano każdemu, ile komu było potrzeba". Dziej. 4, 32, 35.

A o nawróconych z pogaństwa przepięknie pisze Tertuljan z III w.: „Mamy u siebie skarbiec powszechny, zbierany następującym sposobem. Każdy przynosi raz na miesiąc, w dzień wyznaczony, składkę umiarkowaną. Nikt do tego nie bywa zmuszony, składki są zupełnie dobrowolne, są to składki miłości. Obracają się one na żywienie i grzebanie ubogich, utrzymanie biednych i osierociałych chłopców i dziewcząt, lub osłabionych starców, albo na wsparcie tych, którzy cierpiąc dla sprawy Bożej, pracują w kopalniach, albo wygnani są na wyspy, albo siedzą w więzieniu.

Żyjemy jedni z drugimi w zupełnej zgodzie, a mając jednego ducha i jedną duszę, mamy też między sobą wszelką osiadłość i majętność wspólną". Tert. Ap. r. 39.

I dzisiaj się mówi o nowych zdobyczach opieki społecznej ... mówi się, ile się robi dla ludzkości... I oto pierwsze wieki to wszystko mają, tylko doskonalsze, bo owiane duchem miłości Chrystusowej.

Przepiękne wtedy były zwyczaje. Przy Mszy św. w czasie Ofiarowania wierni składali dary: z chleba, wina, owoców, lub datków kościelnych; to szło na utrzymanie kapłanów i dla ubogich, wdów, sierot. Znane były uczty miłości, t.zw. agapy, jakie bogaci urządzali dla wiernych po Mszy św. w tej myśli, że mają się dzielić chlebem powszednim z tymi, z którymi razem przystępowali do Stołu Pańskiego.

Stąd poganie powiadali: „Patrzcie, jak oni się miłują". Tert. Ap. r. 9, albo: „Dziwne, jak ci ludzie w nieszczęściu sobie pomagają".

d. c. n.

Ks. T. J.

Komunikaty.

1) W ciągu bieżącego tygodnia obowiązuje wszystkich katolików w poniedziałek, wtorek, środę i czwartek post bez wstrzemięźliwości, to znaczy w te dni wolno jeść z mięsem, ale w ciągu dnia raz do sytości; natomiast w piątek i sobotę obowiązuje post i wstrzemięźliwość, to znaczy bez mięsa i raz w ciągu dnia do sytości.

2) Nabożeństwo do św. Józefa rozpoczyna się codziennie o 8,30 r.

3) Droga Krzyżowa w piątki W. Postu o g. 18,30.

Wiadomości.

Katolickie Stow. Mężów.

Zarząd K. S. Mężów zachęca wszystkich członków, by jaknajliczniej brali udział w zebraniach czwartkowych, gdyż są one źródłem wiedzy katolickiej w dziedzinie najbardziej żywotnych zagadnień społecznych.

Katolickie Stow. Kobiet.

W poniedziałek dnia 25 b. m., w dzień Zwiastowania N. M. P. przypada święto patronalne K. S. Kobiet. Z tej okazji w dniu tym o godz. 8 rano odprawiona będzie Msza św. w intencji członkiń.

Zarząd prosi uprzejmie, by członkinie możliwie jaknajliczniej przybyły na Mszę św. i wspólnie przystąpiły do Stołu Pańskiego.

Jednocześnie Zarząd prosi inne organizacje katolickie, by zechciały łaskawie przybyć na Mszę św. a tem samem przyczynić się do uświetnienia uroczystego dnia.

Arcybractwo Straży Honorowej i Rada Bractwa Żywego Różańca.

W niedzielę dnia 24 marca b. r. o godz. 14,30 odbędzie się zebranie miesięczne Arcybractwa Straży Honorowej i Bractwa Najśw. Serca Pana Jezusa oraz Rady Bractwa Żywego Różańca.

Uprasza się członków wyżej wymienionych Bractw, by przybyli na zebranie na oznaczoną godzinę, gdyż zebranie rozpocznie się punktualnie o godz. 14,30, a to ze względu na Gorzkie Żale, które rozpoczynają się o godz. 15.

Sodalicja Marjańska Panien.

W sobotę dnia 23 bm. o g. 16,15 odbędzie się zebranie Zarządu Sodalicji Marjańskiej Panien, a w niedzielę dnia 24 bm. o godz. 8 rano zebranie plenarne.

Wszystkie członkinie obowiązane są na zebranie przybyć, a w razie niemożności przyjścia — nadesłać pisemne usprawiedliwienie.

Zmarli.

Dnia 11. III. Marja z Egierskich Wójcikowa lat 28.

Rocznice zaślubin.

Od 25. III. do I. IV. rocznic zaślubin nie było.

Rocznice zgonów.

Dnia 31. III. 1935 r. Stanisław Stoksik lat 40.

Zapowiedzi przedślubne.

Stanisław Twardoch, k. z Sosnowca z Lucyną Maj, p. z Starego Sielca zap. 2. Mieczysław Tuszyński, k. zam. Ciasna 19 z Natalją Lechówną, p. zam. Ciasna 19 zap. 2.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — Wydawca: Sekretarjat Parafji Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z o. o. Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 1-98.